

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 21 ноември 2018 г.
(OR. en)

14605/18

**Междуинституционално досие:
2018/0388 (NLE)**

**FISC 499
ECOFIN 1118**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	20 ноември 2018 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2018) 750 final
Относно:	Предложение за РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА за изменение на Решение 2009/791/ЕО за даване на разрешение на Германия да продължи да прилага мярка за дерогация от членове 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2018) 750 final.

Приложение: COM(2018) 750 final

Брюксел, 20.11.2018 г.
COM(2018) 750 final

2018/0388 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение 2009/791/ЕО за даване на разрешение на Германия да продължи да прилага мярка за дерогация от членове 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

В съответствие с член 395, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-долу за краткост „Директивата за ДДС“¹) Съветът, като действа с единодушие по предложение на Комисията, може да разреши на всяка държава членка да прилага специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива с цел да опрости процедурата за събиране на ДДС или да предотврати някои форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци.

С писмо, заведено в Комисията на 10 септември 2018 г., Федерална република Германия (наричана по-долу за краткост „Германия“²) поиска разрешение да продължи да прилага мярка за дерогация от членове 168 и 168а от Директивата за ДДС, за да изключи от правото на приспадане ДДС, начислен върху стоките и услугите, които се употребяват повече от 90 % за личните нужди на данъчно задълженото лице или на неговите служители, или по-общо — за нестопански цели или за неикономически дейности. Искането беше придружено от доклад за прилагането на тази мярка, както се изисква по силата на член 2 от Решение 2009/791/ЕО на Съвета², изменено с Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2428 на Съвета от 10 декември 2015 г.³.

В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС с писма от 14 септември 2018 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Германия искане. С писмо от 17 септември 2018 г. Комисията уведоми Германия, че разполага с цялата информация, необходима за разглеждане на искането.

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Съгласно член 168 от Директивата за ДДС данъчно задълженото лице има право да приспадне ДДС, начислен върху направените от него покупки и получените от него услуги за целите на неговите облагаеми сделки. В член 168а, параграф 1 от Директивата за ДДС се предвижда, че ДДС върху разходите за недвижим имот, който представлява част от стопанските активи на данъчно задължено лице и се използва както за целите на стопанската му дейност, така и за цели извън предмета на стопанската му дейност, се приспада само пропорционално на неговото използване за целите на стопанската дейност на данъчно задълженото лице. Съгласно член 168а, параграф 2 от Директивата за ДДС държавите членки могат да прилагат тази разпоредба също във връзка с разходи, свързани с други, посочени от тях стоки, които са част от стопанските активи.

Съгласно член 395 от Директивата за ДДС държавите членки могат да прилагат мерки за дерогация от разпоредбите на тази директива с цел да опростят процедурата за събиране на ДДС или да предотвратят някои форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци, ако са получили разрешение от Съвета.

Германия поиска да продължи да прилага мярка за дерогация, която ѝ позволява да изключи изцяло от правото на приспадане ДДС, начислен върху стоките и услугите, които се употребяват повече от 90 % за лични нужди или нестопански цели на данъчно задълженото лице, включително за неикономически дейности.

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

² ОВ L 283, 30.10.2009 г., стр. 55.

³ ОВ L 334, 22.12.2015 г., стр. 12.

Тази мярка за дерогация беше разрешена на Германия с Решение 2000/186/ЕО на Съвета от 28 февруари 2000 г.⁴ първоначално за срок до 31 декември 2002 г., след което беше подновена съответно с Решение 2003/354/ЕО на Съвета от 13 май 2003 г.⁵ за срок до 30 юни 2004 г., с Решение 2004/817/ЕО на Съвета от 19 ноември 2004 г.⁶ — за срок до 31 декември 2009 г. и с Решение 2009/791/ЕО на Съвета от 20 октомври 2009 г. — за срок до 31 декември 2012 г. Последният посочен срок беше удължен съответно до 31 декември 2015 г. с Решение за изпълнение 2012/705/ЕС на Съвета от 13 ноември 2012 г.⁷ и до 31 декември 2018 г. — с Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2428 на Съвета от 10 декември 2015 г.⁸.

В сегашното си искане Германия информира Комисията, че прилагането на мярката за дерогация се е оказало много ефективно и представлява значително опростяване при събирането на ДДС. То също така спомага да се предотвратяват отклоненията от данъчно облагане и избягването на данъци.

Минималното равнище на употреба на стоките за стопански цели (поне 10 %), което Германия поиска, за да разреши приспадането на ДДС върху входящите ресурси, е сравнително ниско. Според нея поради това удължаването на срока на действие на мярката няма да има голямо отражение върху общия размер на приходите от ДДС, събирани на етапа на крайното потребление, и следователно няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.

Германия е на мнение, че мярката намалява административната тежест за данъкоплатците и данъчните администрации, тъй като не е необходимо съотношението на употребата на такива стоки за стопански и за нестопански цели да се проследява, нито да се адаптира, поради което не се налага да се съхранява документация за тези промени. 10-процентното ограничение съответства и на разпоредбите на германското законодателство относно подоходния данък, съгласно които за стопански активи може да се считат само стоките, които се употребяват най-малко 10 % за стопански цели.

Дерогациите по принцип се предоставят за ограничен период от време, за да може да се прецени дали специалната мярка е подходяща и ефективна. Във връзка с това, както и въз основа на информацията, предоставена от Германия, Комисията разбира, че съотношението 10%/90% между употребата за стопански и за нестопански цели представлява достатъчно солидна основа за идентифициране на сделките, по отношение на които употребата за стопански цели може да се счита за пренебрежима.

От гореизложеното е видно, че въпросната специална мярка улеснява както данъчните администрации, така и предприятията, тъй като не е необходимо да се проследява последващата употреба на стоките и услугите, за които изключването от приспадане е било приложимо към момента на придобиването им, особено във връзка с евентуалното данъчно облагане на употребата за лични нужди съгласно членове 16—26 от Директивата за ДДС или корекциите на приспаданията съгласно членове 184—192 от същата директива. Ето защо е целесъобразно срокът на действие на мярката за дерогация да бъде удължен.

⁴ ОВ L 59, 4.3.2000 г., стр. 12.

⁵ ОВ L 123, 17.5.2003 г., стр. 47.

⁶ ОВ L 357, 2.12.2004 г., стр. 33.

⁷ ОВ L 319, 16.11.2012 г., стр. 8.

⁸ ОВ L 334, 22.12.2015 г., стр. 12.

Всяко удължаване обаче следва да е ограничено във времето, за да може да се прецени дали все още важат условията, на които се основава дерогацията. Поради това се предлага срокът на действие на дерогацията да бъде удължен до края на 2021 г. и — в случай че се предвижда следващо удължаване за периода след 2021 г. — от Германия да се поиска да представи най-късно до 31 март 2021 г. доклад, включващ преглед на прилаганото съотношение между употребата за стопански и за нестопански цели, върху което се основава изключването от приспадане.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Съгласно член 176 от Директивата за ДДС Съветът определя разходите, по отношение на които ДДС не подлежи на приспадане. До влизането в сила на разпоредбите на Съвета държавите членки имат право да запазят изключенията, които са били в сила към 1 януари 1979 г. Поради това има известен брой клаузи за запазване на съществуващото положение, които ограничават правото на приспадане за данъчно задължените лица.

Независимо от предходните инициативи за определяне на правила относно категориите разходи, които може да подлежат на ограничение на правото на приспадане⁹, тази дерогация е подходяща за периода до хармонизирането на тези правила на равнището на ЕС.

Следователно предложената мярка е съобразена с действащите разпоредби на Директивата за ДДС.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПРОЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Член 395 от Директивата за ДДС.

- **Субсидиарност (извън областите на изключителна компетентност)**

Като се има предвид разпоредбата от Директивата за ДДС, на основание на която е съставено предложението, принципът на субсидиарността не се прилага.

- **Пропорционалност**

Решението се отнася до предоставяне на разрешение на държава членка по нейно искане и не представлява задължение.

Предвид ограничения обхват на дерогацията специалната мярка е пропорционална на преследваната цел.

- **Избор на инструмент**

Предлаган инструмент: решение за изпълнение на Съвета.

По силата на член 395 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета дерогация от общите разпоредби за ДДС е възможна единствено след разрешение от Съвета, действащ с единодушие по предложение на Комисията. Решение за изпълнение на Съвета е най-

⁹ COM(2004) 728 окончателен: Предложение за Директива на Съвета за изменение на Директива 77/388/ЕИО с цел опростяване на задълженията, свързани с данъка върху добавената стойност (ОВ С 24, 29.1.2005 г., стр. 10), оттеглено на 21 май 2014 г. (ОВ С 153, 21.5.2014 г., стр. 3).

подходящият нормативен акт, тъй като негов адресат може да бъде отделна държава членка.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Настоящото предложение се основава на искане, отправено от Германия, и засяга само тази държава членка.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Външни експертни становища не бяха необходими.

- **Оценка на въздействието**

Предложението за решение за изпълнение на Съвета има за цел да се опрости процедурата по събиране на ДДС, като на Германия се разреши да продължи да прилага мярка за дерогация, която ѝ позволява да изключи изцяло от правото на приспадане ДДС, начислен върху стоките и услугите, които се употребяват повече от 90 % за лични нужди или нестопански цели на данъчно задълженото лице, включително за неикономически дейности. Тази мярка се оказва подходящо и ефикасно средство.

Според Германия удължаването на срока на действие на мярката няма да има отрицателно отражение върху общия размер на приходите от ДДС, събирани на етапа на крайното потребление, и следователно няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за наблюдение, оценка и докладване**

Предложението е ограничено във времето и съдържа клауза за преглед.

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение 2009/791/ЕО за даване на разрешение на Германия да продължи да прилага мярка за дерогация от членове 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹, и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) В членове 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО се урежда правото на данъчно задължените лица да приспадат данъка върху добавената стойност (ДДС), който е начислен върху стоките и услугите, доставени им за целите на техните облагаеми сделки. На Германия беше дадено разрешение да въведе мярка за дерогация, с която се цели от правото на приспадане да се изключи ДДС, начислен върху стоките и услугите, които се употребяват от данъчно задълженото лице повече от 90 % за неговите лични нужди или за тези на неговите служители, или по-общо — за нестопански цели или за неикономически дейности.
- (2) Първоначално с Решение 2000/186/ЕО на Съвета² на Германия беше дадено разрешение да въведе и да прилага мерки за дерогация от членове 6 и 17 от Директива 77/388/ЕИО на Съвета³ до 31 декември 2002 г. С Решение 2003/354/ЕО на Съвета⁴ на Германия беше дадено разрешение да прилага мярка за дерогация от член 17 от Директива 77/388/ЕИО до 30 юни 2004 г. С Решение

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

² Решение на Съвета от 28 февруари 2000 г. за предоставяне на разрешение на Федерална република Германия да прилага мерки за дерогация от членове 6 и 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 59, 4.3.2000 г., стр. 12).

³ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1).

⁴ Решение на Съвета от 13 май 2003 г. за предоставяне на разрешение на Германия да прилага мярка за дерогация от член 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (ОВ L 123, 17.5.2003 г., стр. 47).

2004/817/ЕО на Съвета⁵ срокът на действие на това разрешение беше удължен до 31 декември 2009 г.

- (3) С Решение 2009/791/ЕО на Съвета⁶ на Германия беше дадено разрешение да продължи да прилага мярка за дерогация от член 168 от Директива 2006/112/ЕО до 31 декември 2012 г. С Решение за изпълнение 2012/705/ЕС на Съвета⁷ на Германия беше дадено разрешение да прилага мярка за дерогация от членове 168 и 168а до 31 декември 2015 г., а с Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2428 на Съвета⁸ — до 31 декември 2018 г.
- (4) С писмо, заведено в Комисията на 10 септември 2018 г., Германия поиска разрешение да продължи да прилага мярка за дерогация от членове 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО, за да се изключи изцяло от правото на приспадане ДДС, начислен върху стоките и услугите, които се употребяват повече от 90 % за лични нужди или нестопански цели на данъчно задълженото лице, включително за неикономически дейности. Искането беше придружено от доклад за прилагането на мярката за дерогация, включващ преглед на съотношението, прилагано спрямо правото на приспадане на ДДС, както се изисква по силата на член 2 от Решение 2009/791/ЕО на Съвета.
- (5) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО, с писма от 14 септември 2018 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Германия искане. С писмо от 17 септември 2018 г. Комисията уведоми Германия, че разполага с цялата информация, необходима за разглеждане на искането.
- (6) Според Германия мярката се е оказала много ефективно средство за опростяване на събирането на ДДС и за предотвратяване на отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци. Мярката намалява административната тежест за предприятията и за данъчните администрации, тъй като не е необходимо да се проследява последващата употреба на стоките и услугите, за които изключването от приспадане е било приложимо към момента на придобиването им. Поради това на Германия следва да се разреши да продължи да прилага тази специална мярка за допълнителен ограничен срок — до 31 декември 2021 г.
- (7) Ако Германия сметне, че е необходимо срокът на действие на мярката да бъде удължен и след 2021 г., тя следва да представи на Комисията до 31 март 2021 г.

⁵ Решение на Съвета от 19 ноември 2004 г. за предоставяне на разрешение на Германия да прилага мярка за дерогация от член 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (ОВ L 357, 2.12.2004 г., стр. 33).

⁶ Решение 2009/791/ЕО на Съвета от 20 октомври 2009 г. за даване на разрешение на Федерална република Германия да продължи да прилага мярка за дерогация от член 168 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 283, 30.10.2009 г., стр. 55).

⁷ Решение за изпълнение 2012/705/ЕС на Съвета от 13 ноември 2012 г. за изменение на Решение 2009/791/ЕО и Решение за изпълнение 2009/1013/ЕС за даване на разрешение на Германия и на Австрия да продължат да прилагат мярка за дерогация от членове 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 319, 16.11.2012 г., стр. 8).

⁸ Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2428 на Съвета от 10 декември 2015 г. за изменение на Решение 2009/791/ЕО и Решение за изпълнение 2009/1013/ЕС за даване на разрешение на Германия и на Австрия да продължат да прилагат мярка за дерогация от членове 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 334, 22.12.2015 г., стр. 12).

искане за удължаване на срока, придружено от доклад за прилагането на мярката, който следва да включва преглед на прилаганото съотношение.

- (8) Мярката за дерогация няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.
- (9) Поради това Решение 2009/791/ЕО следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Член 2 от Решение 2009/791/ЕО се заменя със следното:

„Член 2

Срокът на действие на настоящото решение изтича на 31 декември 2021 г.

Всяко искане за удължаване на срока на действие на мярката за дерогация, предвидена в настоящото решение, се представя на Комисията до 31 март 2021 г.

Искането се придружава от доклад за прилагането на тази мярка, който включва преглед на съотношението, прилагано спрямо правото на приспадане на ДДС въз основа на настоящото решение.“

Член 2

Настоящото решение се прилага от 1 януари 2019 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*